

תוכן עניינים:

- 3.....להחזיר עטרה ליושנה – קריאה קדושה.....
- 5.....יחסם של חכמי מרוקו והספרדים ליום העצמאות.....
- 11.....פרקי תהילים ויזכור- יום לחללי מערכות ישראל.....
- 17.....מזמורים לפני תפילת ערבית של יום העצמאות.....
- 16.....מזמורים לפני תפילת ערבית של יום ירושלים.....
- 28.....קריאת שמע.....
- 34.....תפילת עמידה.....
- 42.....לאחר העמידה ליום העצמאות.....
- 49.....סדר תפילה לשחרית יום העצמאות.....

קישור למאמרים

קישור להורדת סידור

סידור זה ניתן לצלם ולהפיץ ללא קבלת רשות

מאמרים נוספים בעניין יום העצמאות ניתן למצוא ב: 'האתר של מאיר אביטן'
בחלון: הציונות – המדינה וחכמי הספרדים

"להחזיר עטרה ליושנה" קריאה קדושה!

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, עם קום המדינה תקנו הרבנים הראשיים בארץ ישראל, הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל והרב יצחק הלוי הרצוג תפילה חגיגית ומיוחדת בהלל ובהודאה. תפילה זו נתקבלה בשלמותה אצל כל חכמי מרוקו והמערב. גם אבי מרדכי זצ"ל הודה לה' בה' באייר והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה ועשה אותו יום הלל ושמחה, ודבר זה היה פשוט וברור בעיניו, חבריו לתורה רבי חיים שושנה זצ"ל רבי מנחם גבאי זצ"ל הטמונים יחד באותה חלקה בעיר באר שבע, הם המשיכו באותה מסורת אבות כפי שקבעו רבני מרוקו וכפי שפסק הגר"ש משאש ורבני מרוקו לגמור את ההלל ולחוג את יום העצמאות מתוך שמחה והודיה לקב"ה. אולם בדור האחרון קמו בני תורה צעירים הלומדים בישיבות המלעיגים על אלו השמחים ביום ה' באייר וקוראים בו את ההלל או הנמנעים מלשמוח ביום זה. על כך מצווים אנו להחזיר עטרה ליושנה כפי שקבעו אבותינו.

בסידור זה נמצאים מקצת דבריהם של גדולי ישראל מחכמי מרוקו והמערב אשר קבעו לנו יום זה כיום הלל ושמחה. רבים מחכמי המערב אשר כתבו על חובת ההודיה ביום זה ומשום אורך היריעה הבאנו מקצת הדברים. מכאן קוראים אנו בקריאה קדושה אל אחינו בני המערב "החזירו עטרה ליושנה" והמשיכו במנהגיהם של אבותינו כפי שקבעו ואל ישנה אדם ממנהג אבותיו.

ברוח דעת אבי זצ"ל (מרדכי אביטן) ולעילוי נשמתו אשר נקבר ביום הילולתו של אור החיים הקדוש יד' תמוז תשס"ז.

הוצאנו לאור סידור ליום העצמאות בשם **"תכלת מרדכי"** המכיל בתוכו מעט מדברי חכמי הספרדים וכמי המערב- מרוקו על יום העצמאות, סדר התפילה כפי שנקבע ע"י הרבנות הראשית ואומץ במלואו. וביום חגנו, מודים אנו על כל הטובה שהטיב לנו ה' על גאולתנו ועל פדות נפשנו יהי רצון שנזכה במהרה לבנין בית המקדש ולגאולה שלימה אמן.

בנו מאיר אביטן הי"ו

אייר תשס"ט

מבקש להביא בפניכם את מנהג בית אבא, בו היינו מתכנסים יחד כל בני המשפחה ועושים אותו יום חג כפי שאנו חוגגים כל יום טוב בסעודה, בשירה ובתורה. וכך היה סדר יום העצמאות בבית אבי רבי מרדכי זצ"ל מיום עלותו ארצה ממרוקו תשכ"ב.

כך הנה סדר יום העצמאות בבית הורי נחג, עם נריסת האור לבש אבי את בגדי הקה.

שמחה נסוכה על פניו בבלקר ישראל, ואל בית הנסות רץ כצבי ישראל.

תפלתו היתה בנעם התקנה ואת ההלל בשמחת התקנה.

מן התפילה הנה מתפנה אל ביתו לארוחת שחרית קמעה, ומן הארוחה פנה לעסוק בגאולתן של ישראל קמעה קמעה.

ריחות הלהם האפוי לכבוד הקה, מעשה נדיה של אמי רחפו באווירה דארץ ישראל. ומתוך כך באו בניו ואמרו לו: הגיע זמן חידון התנ"ך עולה הוא באוויר ארץ ישראל.

התחילו מסובין לשולחן והוא הולך ומתמלא לקראת סעודת הקה, התחיל דן עמנו בשאלות החידון והנה מוסר את תשבחותיו לחג.

ומשנבחר חתן התנ"ך ככר השולחן ערוך כמצוות הקה וכמשתה המלך, לחם שרכמו פניו בשמחה, בישולים ערבים לחיך, יין וסעודה פנד המלך.

בתשבחות הנה מלווה את סעודתו וכך קמעה קמעה הגיע אל בונה ירושלים, בשעת הצהרים הנה פורש למנוחת קמעה והנה אומר כך גאולתה של ירושלים קמעה קמעה...
קמעה...

יחסם של חכמי מרוקו בני המערב והספרדים למדינת ישראל ויום העצמאות

גאוני מרוקו נודעו באופיים הנוח והמתון ובכושר פסיקתם העצום על מי מנוחות ובנחת הנהיגו את צאן מרעיתם וכאשר הגיע קול התור בארצנו עוררו גאוני העדה את קהל מרעיתם לעזוב ולעלות לארץ ישראל ולהשתתף בה. לפנינו מספר מעט של התייחסויות גדולי חכמי המערב למדינת ישראל ורבים וגדולים מחכמי המערב כתבו עוד והיריעה צרה מלהכיל כל דבריהם.

מרן הגה"ק והצדיק רבינו יוסף משאש זצ"ל הרב יוסף משאש, רבם של תלמיסאן שבאלג'יר ומקנס שבמרוקו ובערוב ימיו רבה של חיפה, אחד מבני העליה המועטים שבתלמידים החכמים. חיבר למעלה מארבעים ספרים בכל חלקי התורה. בשנת תשכ"ד עלה ארצה וכעבור שנה נבחר לרבה הראשי של חיפה והסביבה ביום ב' בשבט תשל"ד נתבקש לשיבה של מעלה.

מרן הרב משאש זיע"א נשאל בספרו "אוצר המכתבים" חלק ג' עמ' קס"ג:
"עוד שאלת על יום העצמאות, שיש אומרים בו תחנון וסליחות וכו' ועל כך השיב:

אין לך לסכסך דעתך בעניינים אלו, אתה ספרדי חרד, עשה מה שאנחנו עושים, עושים אותו יום טוב בהלל גמור ובהודאה למלך הכבוד ברוך הוא, ואוכלים ושותים ושמחים, ואין לנו עסק עם אחרים".

וכן כתב בהקדמתו לספרו "נחלת אבות" ח"ב:
"ובאור כ"ה באייר תלב"ש, אשר כובע ישועה חבש, בכיבוש ירושלים, מקור מים חיים, בחסד חי העולמים, במלחמת ששת הימים, שנת לא' תשכ"ח, באייר ביום כ"ח, אשר הוקבע במדינה, ליום חג בכל שנה ושנה, בתפילות חגיגות, בבתי כנסיות, עם נאומים והרצאות, על הניסים ועל הנפלאות, ונקרא בלב ובשפתים, יום ירושלים.

וגם אני, העני, עניתי חלקי בעזת עוזי ומעוזי, בבית הכנסת המרכזי, פה עיה"ק חיפה, היפה, ומשם הלכתי הביתה, ואכלנו סעודתא, דמהימנותא בחזותא, ובשירתא תשבחתא, לאל אשר אויב מארצנו עיקר, ויהי ערב ויהי בקר, השכמתי בשמחה ובששון, ונפל בפי פסוק בזה הלשון, רבי אומר: שמחו את ירושלים..."

הרב שלום משאש זצ"ל מחברם של ספרי הלכה ומחשבה. כיהן כרבה הראשי של העיר קזבלנקה במרוקו ואחר כך כרבה הראשי של כל מרוקו, וכן כרב הראשי של ירושלים במשך 25 שנה ובתפקיד זה כיהן עד לפטירתו, ב-י' בניסן תשס"ג (2003), בגיל 95.

עליו נאמר שנהג לבוא ביום העצמאות, לבוש בגדי שבת, לבית הכנסת, לתפילה החגיגית, ולאחר מכן קיים סעודת חג בשיר והלל לשם יתברך. וכך כתב בספרו "וזרח השמש" חלק ג סימן סג:

" יום העצמאות ודאי שהוא יום גדול. שזכינו בארצנו הקדושה ותיקנו הרבנים הא' בזמנו לגמור את ההלל בברכה. ומי שנהג כמותם, ישארו במנהגם. ומי שעדיין לא נהגו לא יברכו, כי נתחדשו דעות שלא לברך וספק ברכות להקל וכן כתבתי בהקדמתי לספר העצמאות .

מרן הגאון הגדול המפורסם משה מלכה זצ"ל היה רבה הראשי של פתח תקווה ונפטר בשנת תשנ"ו, הרב מלכה נסמך על ידי רבה הראשי של יהדות מרוקו, הרב יהושע ברדוגו לשוחט ובודק מומחה. בתמוז תשכ"ז (1967) עלה לארץ ישראל ושימש כרבה של העיר פתח תקווה עד פטירתו

מגודל ענוותנותו הגדולה באמת ובתמים אנו יכולים ללמוד חיבתו העמוקה ללא מיצרים לארץ ישראל ולמדינת ישראל, עד כדי כך שכל מה תלה בזכותה של א"י. וכדבריו:

"... מיום עמדי על דעתי, נמשכתי בכבלי קסם אחר כל דבר הקשור לארץ ישראל, היא היתה מיטב חלומותי... היא השביעה אותי מרוב טובה, היניקה אתי מחלבה ומדבשה, ואפשרה לי להתענג ולהתבסס מיו תורתה, זכתה לי ועזרה בידי להדפיס את ספי "מקוה מים" ששה חלקים ו"נטפי המים" שלשה חלקים" (בהקדמתו שו"ת "מקוה מים" חלק ה').

רבינו הגאון נשאל בספרו 'מקוה המים', **האם מותר להעמיד דגלי ארץ ישראל בבית הכנסת? ועל זה השיב כך:**

לא ידעתי במה נסתפקת, ומה הוא האיסור שיכול להיות בדבר, אמת היא שישנם אנשים קיצונים המתנגדים למדינת ישראל ולכל הקשור אליה, והם רואים בדגלה כפירה וסטייה מדרך התורה, אבל אנשים אלה הם מעטים מאוד ונער יכתבם, ודעתם לא מעלה ולא מורידה, והעיקר הוא שכל מה שקרה וקורה כאן במדינה הכל בהשגחה א-להית ... באופן שלפי דעתי אין חשש כלל של איסור להעמיד דגל המדינה בבית הכנסת, **אדרבא זהו כבודה ותפארתה של מדינת ישראל שיתנוסס דגלה על גבי ארון הקדש** כדי להוכיח קבל העמים והעדות שתורת ישראל וארץ ישראל היינו הך, וכי דגל ישראל צריך שיהיה קשור לתורת ישראל.

מרן הגאון עמרם אבורביע זצ"ל עלה ממרוקו לארץ ישראל בשנת תרס"ו (1906) בהיותו בן ארבע-עשרה שנים, בשנת תשי"א (1951) נבחר אבורביע על ידי הרבנות הראשית לישראל, בראשותו של הראשון לציון עוזיאל, כרב ראשי לעדה הספרדית בפתח-תקוה הרב עמרם אבורביע נטל חלק במאבק היישוב בארץ לתקומת המדינה, היו לו קשרים עם מחתרת ההגנה, בגין זאת אף נעצר על ידי שלטונות המנדט. היה בקי בחישוב "תקופות ומזלות" וזיכנו בחידוש נפלא :

שביעי של פסח, קריעת ים סוף – כנגד יום העצמאות.

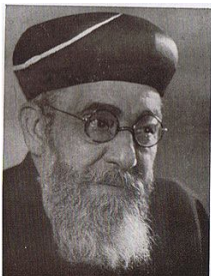
מרן הבית יוסף, ר' יוסף קארו זצ"ל בשולחן ערוך, או"ח סימן תכ"ח סעיף ג'
 הביא שכל חגי השנה נקבעים עפ"י ימי הפסח בא"ת ב"ש, דהיינו לדוגמא:
 האות יום שחל בו יום א' של פסח-בו יחול תשעה באב וכן על זה הדרך:

- א-ת תשעה באב.
- ב-ש שבועות.
- ג-ר ראש השנה.
- ד-ק קריאת תורה. שמחה תורה בחו"ל אסרו חג בארץ.
- ה-צ צום יום הכיפורים
- ו-פ פורים החל לפני פסח

על היום השביעי של פסח, יום קריעת ים סוף לא הובא סימן
 בשולחן ערוך. ועל זה כתב בספרו "נתיבי עם", סימן תכ"ח "
 ובימינו זכינו לדעת

ז-ע שיום **שביעי** של פסח הוא יום העצמאות". לב מלכים ביד ה', וקורא
 הדורות מראש, נתן בליבם לקבוע את יום העצמאות לפי התאריך העברי
 (ולא בלועזי) דווקא בה' באייר, **שלעולם יהא כנגד גאולת מצרים, שביעי**
של פסח, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות, אמן.
וכן כתב בספרו נתיבי עם:

דוד המלך צפה ברוח הקודש על יום חג העצמאות ועליו אמר הפסוק
 "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"...ומצווה אותנו לגיל ולשמחה
 בו...עינינו הרואות תכנון המדינה ובססוה...עלינו כיום הזה לברך את
 שם ה' ולהודות לו על הנס שעשה עמנו

הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל ראשון לציון, הרב
 הראשי לישראל היה הראשון לציון והרב הראשי הספרדי השני
 של מדינת ישראל. אחד הרבנים הבולטים במחצית הראשונה של
 המאה ה-20

בתשובה למכתבכם מיום כ' אייר דנא. הנני לענות:
יום העצמאות במדינת ישראל הוא אחד הימים
הגדולים בתולדות ישראל שיש בו משום גאולת
 ישראל מסכנת כליה ודאית ח"ו, בקום על הישוב הארץ הישראלי שהיה

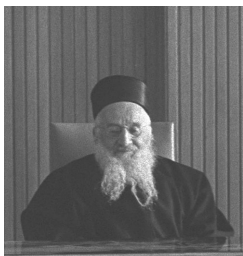
מצער בכמותו ודל בכוחותיו, כל תושבי הארץ הרבים ועצומים וממלכות ערב שמסביב הארץ בנשקם וחילם, ולולא ה' שהיה לנו, כי אז חיים בלעונו אותנו היושבים בארץ, ואת כל קהילות ישראל שבממלכתם, לפיכך גם זה הוא ניסא דרבים לכל ישראל, ומצוה לנהוג בו פרסום של הודיה למושיעם של ישראל, בבתי הכנסת ובבתי הספר ותלמודי תורה, למען יכירו התלמידים את חסדי ה' עם עמו ישראל ביום זה.

ומצוה על ההורים להביא ילדיהם אתם בבתי הכנסת להודות לה' [על] חסדו, ולהתפלל לבצורה ושלומה של מדינת ישראל, שבשלומה יהיה שלום לכל ישראל.

מרח הגאון העצום, גדול הדור הרב עובדיה יוסף

".... ברצוני להדגיש תחילה כי מדינת ישראל ועצמאות שלטון עם ישראל בארצנו הקדושה הינם בעלי חשיבות היסטורית ודתית ממדרגה ראשונה. לאחר כאלפיים שנות גלות לעמנו הנדכה והנרדף בארצות הנכר, זכינו לשוב לארצנו הקדושה תחת שלטון עצמאי במדינת ישראל.... שלש פעמים זכינו בעזה"י לנצחונות נפלאים על אויבנו הזוממים להכחידנו, במלחמת הקוממיות, מבצע קדש ובמלחמת ששת הימים ראו כל אפסי ארץ את ישועת (ה') אלהינו... מדינת ישראל כיום היא מרכז התורה בעולם כולו... אמנם אין לכחד כי ישנם לדאבוננו צללים רבים המעיבים על שמחתנו, אולם מעט אור דוחה הרבה מן החושך. עד שיפוח היום בביאת משיח צדקנו ונסו הצללים, ועלינו יזרה ה' וכבודו עלינו יראה (קובץ תורה שבעל פה כרך ט"ז, תשל"ד, עמ' י"ט – כ).
וכן כותב בשו"ת "ביע אומר": "רבים ועצומים מגדולי ישראל רואים בהקמת המדינה "אתחלתא דגאולה"... מכל מקום הואיל ועדיין רב הדרך לפנינו כדי להגיע אל המנוחה ואל הנחלה, הן מבחינה מדינית וצבאית, והן מבחינה מוסרית ורוחנית לפיכך אין לחייב לגמור ההלל בברכה".

הרב עובדיה הדאיה - נולד 1890 נפטר 1969

נחשב לאחד מבכירי חכמי ההלכה הספרדיים וגדול מאוד בתחום הקבלה. היה מבכירי ההוראה בשיבת פורת יוסף והרב הראשי לפתח תקווה, בשו"ת "ישכיל עבדי" כך כתב לאחר דיון בעניין שלושת השבועות:

"בוודאי דגם הקמת מדינת ישראל ומנהיגיה

הכל הראה הקב"ה לאדם הראשון ואין להרהר אחר מידותיו יתברך ויתעלה... ואיני יודע מה להם כי יזעקו, אחרי כי כך גזרה חוכמתו יתברך, כאמור כי אפילו ממונה על סדרי השקיה משמים הקימה וכל שכן מדינה שלימה עם שרים ורוזנים.. יוצא מכל זה, כי חס וחלילה להגיד על אלה שהשתדלו נמרצות ... כאילו חס וחלילה עושים נגד השבועות הנ"ל..."

רבי משה מימון נולד בטוניס והתיישב עם משפחתו בעפולה, שם שימש רב העיר, לאחר מכן שימש רב העיר קריית אתא בספרו שו"ת הלכה למשה נשאל לגבי שירת התקווה בימי בין המצרים?

... הווה עובדא שהייתי באסיפת עם בימי בין המצרים ורצו לשיר בסוף שירת התקווה כרגיל ונשאלתי מרב אחד שהיה אתנו האם מותר זה בין המצרים ואם כן בעניין הנידון, נראה בעיני לומר שהשיר של התקווה הוא שיר של נחמה, ואינו שיר של פיוט וזמר, עם שהוא מעורר שמחה בלבב, כל עיקרו לא בא אלא לשם נחמה וזה מוכח מלשון התחלת השיר הזה 'עוד לא אבדה תקוותנו', ואם כן אין איסור להגיד דברי נחמה לדעת מרן זיכרונו לברכה רק ביום טוב עצמו. אבל בימי בין המצרים מותר לומר דברי נחמה שבסוף הקינות וכיוצא, ואם כן השיר הזה של התקווה מותר לאומרו בימי בין המצרים, ואינו שיר מוזיקלי ופיוט של שמחה, אלא הכנסת האמונה בליבות העם שבוא תבוא הגאולה השלמה, לפי רוח התורה בבניין בית המקדש והגואל צדק משיח צדקנו, אמן. (הלכה למשה, עמ' ל"ז תשי"ח, 1958)

פרקי תהילים ויזכור לחללי מערכות ישראל ופעולות האיבה

דרוש ליום הזיכרון / הרב אברהם אבוחצירא זצ"ל
(מתוך הספר תולדות אברהם, כיהן כרב העיר יבנה ורמלה)

היום הזה שנקבע ליום הזיכרון לחללי צה"ל לחללי צה"ל... לשומה עלינו וחובה לזכור אותם החיילים לעילוי נשמתם הטהורים והקדושים. היום הזה נעלה ברמה ובגאווה ובהוקרה את זכר הבנים, הבנות גיבורי האומה אשר חרפו את נפשם למות במערכות הקרב ממלחמת השחרור במבצע קדש, במלחמת ששת הימים ובמשך כל הזמן בחמדת חייהם הצעירים, הטהורים והאמיצים הנחילו לעמם את חירותו... והמלחמה הזאת שבימינו היא בוודאי מלחמת מצוה גדולה שכבשנו את ארצנו הקדושה. **חובה עלינו כולנו להעלות את זכר החללים ולהדליק כל אחד בביתו נר לעילוי נשמתם הטהורים שמסרו את חייהם היקרים על קדוש ה' וקיימו הפסוק שכתוב בתורה 'לא תעמוד על דם רעך' אין לך קדוש השם יותר מזה ומקומם באותו עולם עליהם נאמר עין לא ראתה אלקים זולתך... אנו תקוה שה' יערה עלינו רוח ממרום שנחזור כולנו בתשובה שלימה ועל ידי זה נשמות חללי צה"ל יעלו מעלות גדולות וזכות קידוש ה' שעשו יעמוד אתנו תמיד.**

הלימוד לע"ג חללי מערכות ישראל ונפגעי האיבה

מדליקים נר זיכרון ואומרים:

יזכר אלהים את נשמות בָּנָיו ובנותיו חִילֵי צָבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּפְּלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּפַעֲלוֹת הַגָּנָה, תַּגְּמוּל וּבִטְחָוֶן וּבְעֵצ מְלוּי תַּפְקִידֶם, וְנִשְׁמוֹת כָּל לִוְחָמֵי הַמַּחְתָּרֶת וְחֻטֵּיבוֹת הַלְּוַחְמִים בְּמַעֲרָכוֹת הָעַם, שֶׁחָרְפוּ בְּפֶשֶׁם לְמוֹת עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם, וּבְעֲזֵרַת אֱלֹהֵי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל הֵבִיאוּ לְתַקּוּמַת הָאָמָה וְהַמְּדִינָה וְלַגְּאֻלַּת הָאָרֶץ וְעִיר הָאֱלֹהִים. מְנַשְּׂרִים קְלוֹ וּמַאֲרִיזוֹת גְּבוּרָה, בְּהַסְלֵצֶם לְעֲזֵרַת הָעַם וְהָרוּ בְּדַמָּם הַטְּהוֹר אֶת רַגְבֵי אֲדָמַת קִדְשָׁנוּ. זָכַר עֲקֵדְתָם וּמַעֲשֵׂה גְבוּרָתָם לֹא יִסּוּפוּ מֵאַתְּנֹו לְעוֹלָמִים. תַּהֲיִינָה נִשְׁמוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֵרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְעַם שְׂאֵר גְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשָׁיו שֶׁבָּגוּ עֲדָן עַד עוֹלָם. אָמֵן.

פרקי תהילים

פרק ט': **לְמַנְצַחַת עַל-מוֹת לַבּוֹן**, מְזִמּוֹר לְדָוִד: אֹדָה ה' בְּכָל-לְבִי, אֲסַפְּרָה כָּל-נִפְלְאוֹתֶיךָ: אֲשַׁמְּחָה וְאֶעֱלֶצֶה בְּךָ, אֲזַמְּרָה שְׁמֶךָ עֲלִיּוֹן: בְּשׁוּב-אוֹיְבֵי אַחֲזֹר, יִכְשְׁלוּ וַיֵּאבְדּוּ מִפְּנֶיךָ: כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי, יִשְׁבַּתְּ לְכִסֵּא, שׁוֹפֵט צְדָק: גְּעַרְתָּ גוֹיִם, אֲבַדְתָּ רָשָׁע, שָׁמַם מַחֲיֵת לְעוֹלָם וְעַד: הָאוֹיֵב תִּמּוּ, חֲרָבוֹת לְנִצָּחַת, וְעָרִים נִתְשַׁתָּ, אָבִד זָכָרֶם הַמָּה: וְה' לְעוֹלָם יֵשֵׁב, כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹ: וְהוּא יִשְׁפֹּט-תַּבַּל בְּצִדְקָה, יִדִּין לְאֲמִים בְּמִישְׁרִים: וַיְהִי ה' מְשֻׁבָּב לְדָד, מְשֻׁבָּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה: וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ, ה': זָמְרוּ לַה' יֵשֵׁב צִיּוֹן, הַגִּידוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי: כִּי דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר, לֹא-שָׁכַח צַעֲקַת עַנּוּיִם: חֲנּוּנִי, יי, רֵאֵה עַנְיֵי מִשְׁנֹאֵי,

מְרוֹמְמֵי מִשְׁעָרֵי-מִוֹת: לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל-תְּהִלָּתֶיךָ, בְּשַׁעְרֵי
בַת-צִיּוֹן אֲגִילָה בִישׁוּעָתֶךָ: טָבְעוּ גוֹיִים בְּשַׁחַת עֲשׂוֹ,
בְּרַשָׁת-זוֹ טָמְנוּ גִלְכָּדָה רַגְלָם: נוֹדַע ה' מִשְׁפָּט עֲשָׂה, בְּפַעַל
כַּפְּיוֹ נֹקֵשׁ רָשָׁע, הַגִּזְיוֹן סָלָה: יָשׁוּבוּ רָשָׁעִים לִשְׂאוּלָה, כָּל-
גוֹיִם שְׂכַחֵי אֱלֹהִים: כִּי לֹא לְנִצָּח יִשְׂכַּח אַבְיּוֹן, תִּקְוֹת עֲנִיִּים
תֵּאבֹד לְעַד: קוֹמָה, יי, אֵל-יַעֲזֹ אֲנוּשׁ, יִשְׁפָּטוּ גוֹיִים עַל-
פְּנֵיךָ: שִׁיתָה, יי, מוֹרָה לָהֶם, יַדְעוּ גוֹיִים אֲנוּשׁ הַמָּה, סָלָה:

פרק פ"ג: **שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֵל-דָּמִי-לָךְ**
אֵל-תַּחֲרַשׁ וְאֵל-תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי-הִגִּה אֹיְבֵיךָ יַהֲמִיּוֹן
וְמִשְׁנֵאֵיךָ גִּשְׂאוֹ רָאשׁ: עַל-עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְעַצְּוּ
עַל-צְפוּנֶיךָ: אָמְרוּ לָכּוּ וְנִכְחִידֶם מִגּוֹי וְלֹא-יִזְכָּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל
עוֹד: כִּי נֹעֲצָו לֵב יַחֲדָו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֶהְיֶי אָדוּם
וְיִשְׁמַעֲאֲלִים מוֹאֵב וְהַגְּרִים: גָּבַל וְעַמּוֹן וְעַמְלֵק פְּלִישַׁת
עַם-יִשְׂרָאֵל צוֹר: גַּם-אַשׁוּר גִּלְגָּה עַמֶּם הָיוּ זְרוּעַ לְבַנְיָלוֹט
סָלָה: עֲשֵׂה-לָהֶם כְּמִדְּגָן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין כְּנַחַל קִישׁוֹן:
נִשְׁמְדוּ בְעֵינֵי-דָאֵר הָיוּ דָמָן לְאֲדָמָה: שִׁיתְמוּ גְדִיבִימוּ כְּעַרְב
וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלִמְזַע כָּל-נְסִיכֵימוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ גִירָשָׁה לָנוּ
אֵת נַאֲוֹת אֱלֹהִים: אֶלֹהֵי שִׁיתְמוּ כַּגִּלְגָּל כְּקֵשׁ לַפְּנֵי-רוּחַ:
כְּאֵשׁ תִּבְעַר-יַעַר וְכִלְקֵהֲבָה תִלְהַט הָרִים: בֶּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָה
וּבְסוּפֹתֶיךָ תִּבְהַלֵּם: מִלֵּא פְּנֵיהֶם קִלְוֹן וּיִבְקָשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה:
יִבְשׁוּ וְיִבְהִלּוּ עַד-יָעַד וְיִחַפְּרוּ וְיֵאבְדוּ: וַיַּדְעוּ כִּי-אַתָּה שְׁמֶךָ
יְהוָה לְבַדָּה עָלֶיּוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ:

פרק מד': **מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹלִים | בְּנִחְלָתָהּ טָמְאוּ**
אֶת־הַיֵּבֶל קִדְשָׁהּ שָׁמוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעַיִים: נִתְּנוּ אֶת־נִבְלַת
עֲבֹדָיָהּ מֵאֶכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁר חֲסִידָיָהּ לְחִיתוֹ־אָרְצָ:
שָׁפְכוּ דָמָם | כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר: הִגִּינוּ
חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לַעֲג וְקָלָס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ: עַד־מָה יִהְיֶה תִּשְׁאָנָה
לְנִצָּח תִּבְעֵר כְּמו־אֵשׁ קוֹנֵאתָהּ: שָׁפָה חֲמַתָּה אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּהָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בָּשְׂמָהָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אֵבֶל
אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־בְּנוֹהוּ הַשָּׁמוּ: אֶל־תִּזְכְּרֵנוּ עֲוֹנֹת רַאשֵׁינִים
מֵהָר ?קִדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוֹנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַל־דָּבָר כְּבוֹד־שִׁמְךָ וְהַצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
שִׁמְךָ: לָמָּה | יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ אֱלֹהֵיהֶם יִנְדַע בְּגוֹיִם
לְעִיגֵינוּ נִקְמַת דָם־עֲבֹדָיָהּ הַשְּׁפוּדָ: תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אֶסִיר
כְּגִדֵל זְרוּעֶךָ הוֹמֵר בְּגֵי תְמוֹתָהּ: וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבַע־תִּים
אֶל־חֵיקָם תִּרְפָּתֵם אֲשֶׁר חֲרָפוּהָ אֲדָגֵי: וְאִגְחֵנוּ עִמָּהּ | וְצֹאן
מִרְעִיתָהּ נִוְדָה לָּךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְיֶה־לָּךְ:

פרק קמ"ד': **לְדוֹד | בָּרוּךְ יְהוָה | צוּרֵי הַמְּלִמָּד יָדֵי לַקְרָב**
אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה: חֲסִדֵי וּמְצוֹדֹתַי מְשַׁבְּבֵי וּמְפַלְטֵי־לִי מִגְּבֵי
וְכוּ חֲסִיתִי הַרוֹדֵד עִמִּי תַחְתָּי: יְהוָה מַה־אָדָם וַתִּדְעָהוּ
בְּן־אֲנוּשׁ וַתַּחֲשָׁבֵהוּ: אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֶל עוֹבֵר: יְהוָה
הִט־שִׁמְיָהּ וַתִּמְדַּ גַּע בַּהַרִּים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּק בָּרַק וַתִּפְיֵצֶם
שְׁלַח חֲצִיךָ וַתַּהַמָּם: שְׁלַח יָדֶיךָ מִמְּרוֹם פְּצָנֵי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם
רַבִּים מְיֹד בְּגֵי נָכַר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר־שָׂוֵא וַיִּמְיֵנִם יָמִין
שָׁקַר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָּךְ בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר

אִוְמְרָה־לָךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ
מִתְּרַב רָעָה: פָּצַנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּגֵי־נֶכֶד אֲשֶׁר פִּיָּהֶם
דַּבְּר־שָׁוְא וַיִּמְיָנֶם יָמִין שְׂקֵר: אֲשֶׁר בְּנִינוּ | כְּנֹטְעִים מְגַדְלִים
בְּנִעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹלָת מְחַטָּבוֹת תְּבַנִּית הֵיכַל: מְזַנְּנֵנוּ
מְלֵאִים מְפִיקִים מִזֶּן אֶל־זֶן צֹאנֵנוּ מְאַלִּיפוֹת מְרַבָּבוֹת
בְּחֻצוֹתֵינוּ: אֱלוֹפֵינוּ מְסַבְּלִים אִיו־פָּרֵץ וְאִין יוֹצֵאת וְאִין
צְוֹחָה בְּרַחֲבֵתֵנוּ: אֲשֶׁר־הָעַם שָׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁר־הָעַם שְׁיִהְיֶה
אֱלֹהֵינוּ:

אותיות נשמה

יִרְ-לְרַגְלֵי דְבַרְךָ וְאוֹר לְנִתִּיבֶתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשֹׁמֵר
מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: נִעֲנִיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חֲנִנִי כַדְבָּרְךָ: נִדְבָּוֹת
פִּי רָצִה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: נִפְשִׁי בְּכַפִּי תִמְיֵד
אֲתוֹרְתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: נִתְּנוּ רְשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא
תַעֲזִיתִי: נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁשּׁוֹן לִבִּי הִמָּה: נְטִיתִי
לִבִּי לַעֲשׂוֹת חַלְוֶיךָ לְעוֹלָם עֲקָב:

שָׁרִים רִדְפוּנִי חַנּוּם (ומדבריד) [וימדךךָ] פִּתַּד לִבִּי: שִׁשׁ אֲנֹכִי
עַל־אֲמַרְתֶּךָ כְּמוֹצֵא שָׁלַל רַב: שְׂקֵר שָׁנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה תוֹרַתֶךָ
אֶהְבֵּתִי: שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: שָׁלוֹם רַב
לֹאֶהְבִּי תוֹרַתֶךָ וְאִיו־לָמוּ מִכְשׁוֹל: שִׁבְרַת לִישׁוּעַתֶךָ יְהוָה
וּמִצְוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: שְׁמְרָה גִפְשִׁי עֲדַתֶיךָ וְאֶהְבֶּם מְאֹד: שְׁמַרְתִּי
בְּקוּדֵיךָ וְעֲדַתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכֶי נִגְדָה:

**מַה-אַתְּבִי תוֹרַתְךָ כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי: מֵאִיבִי תִחַכְמֵנִי
מִצֹּתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי: מִכָּל-מְלֻמְדֵי הַשְּׂבָלֹתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ
שִׁיחָה לִּי: מִזִּקְנִים אֶתְבוֹנֶן כִּי פִקוּדֶיךָ נִצְרָתִי: מִכָּל-אַרְחָרַע
כָּל־אֲתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִי
כִּי-אַתָּה הוֹרַתְנִי: מִה-נִמְלְצוּ לְחַפֵּי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי:
מִפִּקוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֶן עַל-פֶּן שִׁנְאַתִּי | כָּל-אַרְחָרְךָ שָׁקֵר:**

**הוֹרַנִי יְהוָה נֶרְךָ חֲלִיךָ וְאַצְרַנָּה עֵקֵב: הִבִּינִי וְאַצְרַה
תוֹרַתְךָ וְאַשְׁמַרְנָה בְּכָל-לֵב: הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצֹּתֶיךָ כִּי-כֹ
חֲפָצָתִי: הִט־לִבִּי אֶל-עֲדוֹתֶיךָ וְאֶל אֶל-בָּצַע: הִעֲבֵר עֵינֵי
מִרְאוֹת שָׁוֵא בְּדַרְכְךָ תִּינִי: הִקָּם לְעַבְדְךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר
לִירְאָתְךָ: הִעֲבֵר חֲרָפְתִי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
הִנֵּה תֵּאָבְדִי לִפְקוּדֶיךָ בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ תִּינִי:**

קדיש יהא שלמא

תפילת אל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה,
במעלות קדושים, טהורים וגבורים, בזהר הקריע מזהרים. לנשמות
חזלי צבא הגנה לישראל שנפלו במלחמות ישראל בפעולות הגנה, תגמול
ובטחון, ובעת מלוי תפקידם, ולנשמות כל לוחמי המחתרות ונטיבות
הלוחמים במערכות העם שחרפו נפשם למות על קדושת השם ובעזרת
אלהי מערכות ישראל הביאו לתקומת האמה והמדינה ולגאולת הארץ
ועיר האלהים. בעבור שאנו מתפללים לעלוי נשמתם, לכן בעל
הרחמים יסתירם בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את
נשמתם. ה' הוא נחלתם. בגן עדן תהא מנוחתם, וינוחו בשלום על
משכבם ויעמדו לגורלם לקץ הימין ונאמר אמן.

סדר תפילת ערבית ליום העצמאות

לפני תפילת ערבית נוהגים לומר מזמורים אלה במנגינה של יום טוב

תהילים קז'

הָדָו לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: יֹאמְרוּ גְאוּלַּי
יְהוָה אֲשֶׁר גָּאֲלָם מִיַּד־צָר: וּמֵאַרְצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרַח
וּמִמְעַרְב מִצְפּוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרְדָּר:
עֵיר מוֹשֵׁב לֹא מֵצְאוּ: רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם
תִּתְעַטֵּר: וַיִּצְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם
יִצִּילֵם: וַיִּזְדְּרִיכֵם בְּדַרְדָּר יִשְׁרָה לְלָכֶת אֶל־עֵיר מוֹשֵׁב:
יִדְּו לַיהוָה חֶסֶדְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ לְבָנֵי אָדָם: כִּי־הִשְׁפִּיעַ
נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה מִלֹּא־טוֹב: יִשְׁבִּי חֲשׂוֹךְ
וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרִזָּל: כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת
עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ: וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לָבָם כְּשָׁלוֹ וְאִין עֲזָר:
וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
יֹוצִיאֵם מִחֲשָׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק: יִדְּו
לַיהוָה חֶסֶדְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ לְבָנֵי אָדָם: כִּי־שָׁבַר דַּלְתוֹת
נִחַשְׁת וּבְרִיחֵי בְרִזָּל גִּדַּע: אֲוֹלִים מִדַּרְדָּר פִּשְׁעֵם
וְיַמְעִנְתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֲכָל תִּתְעַב נִפְשָׁם וַיִּגְיְעוּ
עַד־שַׁעְרֵי מָוֶת: וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם
מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט
מִשְׁחִיתוֹתָם: יִדְּו לַיהוָה חֶסֶדְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ לְבָנֵי אָדָם:

וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרַנָּה: יוֹרְגֵי הַיָּם
בְּאַנְגִּיזוֹת עֲשִׂי מְלֵאכָה בְּמַיִם רַבִּים: הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי
יְהוָה וַנִּפְלְאוּתָיו בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמַד רוּחַ סְעָרָה
וּתְרוּמָם גָּלְיוֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת וַנִּפְשָׁם
בְּרָעָה תִתְמוּגַג: יִחוּגּוּ וַיִּנוּעוּ כַּשֶּׁכּוֹר וְכָל־חֲכַמְתָּם
תִּתְבַּלְעַ: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם וַמִּמְצוּקֹתֵיהֶם
יֹוצִיאֵם: יָקָם סְעָרָה לְדַמְמָה וַיִּחַשְׁוּ גְלִיהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ
כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחָם אֶל־מְחוּז חֲפָצָם:

יִוְדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וַנִּפְלְאוּתָיו לְבַגֵּי אָדָם: וַיִּרְוּמָוּהוּ
בְּקֹה־לַעֲמֹם וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים יִהְלְלוּהוּ: יֵשָׁם נְהַרּוֹת
לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֻן: אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה מְרַעֵת
יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשָׁם מִדְבָּר לְאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי
מַיִם: וַיִּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכּוֹנְנוּ עֵיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ
שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כַרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: וַיִּבְרַכֵּם
וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבָהֳמֹתָם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֲצָר
רָעָה וַיִּגְוּ: שִׁפְךָ בּוֹז עַל־נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתַהוּ
לֹא־תָדָר: וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת:
יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: מִי־חֲכָם
וַיִּשְׁמַר־אֵלָה וַיִּתְבוּנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

תהילים צ"ז

יְהוָה מִלֵּךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם רַבִּים: עֲנֵן
וְעָרְפֶל סָבִיבוּ צָדֵק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֹאוֹ: אֲשֶׁר לִפְנֵי
תִלְגָּד וּתְלַהֵט סָבִיב צָרֵיו: הָאִירוּ בְרַקְיוֹ תִּבְּל רָצְתָה
וּתְחַל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנֵג גִּמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וְרָאוּ
כָּל-הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׂוּ | כָּל-עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בְּאֱלִילִים הַשֹּׁתְחוּ-לוֹ כָּל-אֱלֹהִים: שְׁמֹעָה וּתְשַׁמַּח |
צִיּוֹן וּתְגַלְגֵּל בְּנֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יְהוָה:
כִּי-אַתָּה יְהוָה עֲלִיוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ מֵאֵד נְעֻלִית
עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְהוָה שְׁנְאוֹ-רַע שָׁמַר נִפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יְצִילֵם: אֹרַע זָרַע לְצַדִּיק
וְלִישְׂרֵי-לֵב שְׁמַחָה: שְׁמַחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ
לְזָכַר קִדְשׁוֹ:

תהילים צ"ח

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לִיהוָה | שִׁיר חֲדָשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת עָשָׂה
הוֹשִׁיעָה-לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוּעַ קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ
לְעִיגֵי הַגּוֹיִם גִּלְגָּה צְדָקָתוֹ: זָכַר חֲסֵדוֹ | וַאֲמוֹנָתוֹ לְבַיִת
יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל-אֶפְסֵי-אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
הִרְיעוּ לִיהוָה כָּל-הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ: זַמְרוּ
לִיהוָה בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמָרָה: בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל

שׁוֹפֵר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יָרַעַם הַיָּם וּמְלֹאֵי
אֲבָל וַיֵּשְׁבִי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֹאוּ כְּרִי לְחַד הַיָּרִים יִרְגְּנוּ:
לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְל בְּצַדִּיק
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים: {פ}

ביום העצמאות אומרים פסוק בפסוק בנועם התקווה

**מְקֻדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה,
רַב לֶךְ שָׁבַת בְּעֵמֶק הַבְּכָא, וְהוּא יִחְמוֹל עָלֶיךָ חֶמְלָה:**

זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

**הַתְּנַעֲרֵי מֵעֶפֶר קוֹמֵי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאַרְתְּךָ עַמִּי, עַל
יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמֵי, קְרָבָה אֶל נַפְשׁ גְּאֻלָּה:**

זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

**הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי. כִּי בָא אוֹרְךָ קוֹמֵי אוֹרִי. עוֹרֵי
עוֹרֵי נְשִׁיר וַדְּבָרִי. כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נִגְלָה:**

זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

**לֹא תְבוּשִׁי וְלֹא תִפְלָמֵי. מַה תִּשְׁתַּוְּחָחֵי וּמַה תִּתְהַמֵּי.
כִּי יִחְסוּ עֲנֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה:**

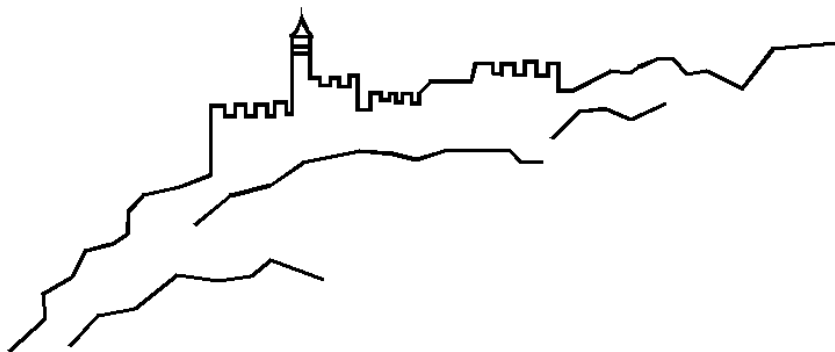
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

**יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי. וְאֵת יְהוָה תִּעְרִיצֵי. עַל יַד
אִישׁ בֶּן פִּרְצֵי. וְנִשְׁמְחָה וְנִגְלָה:**

זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

מזמורים ליום ירושלים לפני תפילת ערבית

תהילים קכ"ב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֲמָרִים לִי בַּיּוֹם יְהוָה
נִגְלָה: עֲמָדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלָּם: יְרוּשָׁלָּם
הַבְּנוֹיָה כְּעִיר שְׁחַבְרָה־לָּהּ יַחְדָּו: שְׁשָׁם עָלוּ שְׂבָטִים
שְׂבָטֵי־יִשְׂרָאֵל לְהִזּוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי
שָׁמָּה | יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבַיִת דָּוִד:
שָׂאוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם יִשְׁלְיוּ אֶהְבִּיךָ: יְהִי־שְׁלוֹם
בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲתִי וְרַעֲי
אֲזַבְרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ:

תהילים קל"ב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר־יְהוָה לְדָוִד אֶת כָּל־עֲנוֹתָיו: אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לִיהוָה נָזֵר לְאַבִּיר יַעֲקֹב: אִם־אָבָא בְּאֵהָל בֵּיתִי
אִם־אֶעֱלֶה עַל־עַרְשׂ יִצְוֵעִי: אִם־אָתָּן שְׁנַת לְעִינֵי
לְעַפְעָפִי תְנוּמָה: עַד־אֲמַצָּא מָקוֹם לִיהוָה מִשְׁכָּנוֹת
לְאַבִּיר יַעֲקֹב: הִנֵּה־שְׁמַעְנוּהָ בְּאַפְרָתָה מְצֻאוֹהָ
בְּשִׂדֵי־יֵעָר: נְבוֹאָה לְמִשְׁכָּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדָּם
רַגְלָיו: קוּמָה יְהוָה לְמִנוּחֶיךָ אֲתָמָּה וְאֲרוֹן עֲזָרְךָ:
כַּהֲגִיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יִרְגְּמוּ: בְּעֵבוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ
אֶל־תִּשָּׁב פָּנָי מִשִּׁיחָךָ: נִשְׁבַּע־יְהוָה | לְדָוִד אֱמֶת

לֹא־יָשׁוּב מִמָּנָה מִפְּרִי בִטְנֶךָ אִשִּׁית לְכֹסֵא־לְךָ:
אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ וּ בְרִיתִי וְעַדְתִּי זֹו אֶלְמַדְם
גַּם־בְּנֵיהֶם עַד־יֵעַד יִשְׁבוּ לְכֹסֵא־לְךָ: כִּי־בָחַר יְהוָה
בְּצִיּוֹן אֹנֶה לְמוֹשָׁב לְו: זֹאת־מְנוּחָתִי עַד־יֵעַד
פֶּה־אֲשִׁיב כִּי אֹתִיהָ: צִידָה בָּרַךְ אֲבִירֹנֶיהָ
אֲשִׁבִיעַ לָחֵם: וְכַהֲנִיהָ אֲלַבִּישׁ יֵשַׁע וְחַסִּידֶיהָ רַגְלֵן
יְרַנְּנוּ: שָׁם אֲצַמִּיחַ קָרוֹן לְדָוִד עַרְכָּתִי יָר לְמַשִּׁיחִי:
אוֹיְבָיו אֲלַבִּישׁ בְּשֵׁת וְעָלְיו יֵצִיץ גְּזֹרוֹ:

תהילים קכ"ה

נְשִׁיר הַמַּעֲלֹת הַבְּטָחִים בִּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יָמוּט
לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וִיהוָה סָבִיב
לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שָׁבֵט הָרָשָׁע עַל־
גּוֹבַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ
יַדֵּיהֶם: הִיטִיבָה יְהוָה לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם:
וְהַמַּטִּים עָקַקְלוֹתָם יוֹלִיכֶם יְהוָה אֶת־פְּעַלֵי הָאָוֶן
שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

תהילים קכ"ו

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
כְּחֻלְמִים: אֲזַי מָלְא שְׁחֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָגַהּ אֲזַי
יִאֲמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֲלֹהֵי: הַגְדִּיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֻחִים: שׁוֹבָה יְהוָה
אֶת־[שְׁבִיתָנוּ] (שְׁבוּתָנוּ) כְּאֶפְיָקִים בְּנֶגֶב: הַזֹּרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרָגָה יִקְצְרוּ: הֶלֶוֶף יִלְוֶה וּבֹכָה נִשְׂא
מִשֶּׁף־הַזֶּרַע בְּאֶ־יָבֵא בְּרָגָה נִשְׂא אֶל־מִתְיוֹ:

אומרים פסוק בפסוק בנועם התקווה

מִקְדָּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה,
רַב לֶךְ שְׁבַת בְּעַמְּק הַבְּכָא, וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בּוֹ

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפָּר קוֹמֵי, לְבַשִּׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ עַמִּי, עַל
יָד בְּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי, קַרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בּוֹ

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי. כִּי בָא אֲוֶרְךָ קוֹמֵי אֲוֶרִי. עוֹרֵי
עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נְגֻלָּה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בּוֹ

לא תבושני ולא תכלמי. מה תשתוקחי ומה תהמי.
בך יחסו עניי עמי. ונבנתה עיר על תלה:
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהוה תעריצי. על יד
איש בן פרצי. ונשמחה ונגילה:
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

מסיימים מתוך תהילים

שִׁבְתִּי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הִלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן:
כִּי־חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקַרְבֶּךָ:

ומתפללים תפילת ערבית חגיגית עמוד 28

תפילת ערבית

לפני התפילה יאמר:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יוֹד ק"י בְּנֵא"ו ק"י בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יְהוָה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִגָּה אֲנַחְנוּ בְּאִים לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת עֶרְבִית, שְׁתַּקֵּן יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הַמַּצּוֹת הַפְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׁרֻשָּׁהּ בְּמָקוֹם עָלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נֶחֱם רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נַעֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב־לְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלֵה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם בְּטֵחַ בְּד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

ואומר החזן חצי קדיש

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוֹדֶשׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִשְׁתַּחֲוֵיתָא, וְאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ
וְלֹא-יִצְעֵר כָּל-חַמְתּוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

ואומר החזן: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ:
ועונים הקהל: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד:
ואומר החזן: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֶכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה,
מְשַׁנֵּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת-הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר
אֶת-הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ, כְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא
יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר.
הַמַּעְבִּיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה, וּמְבַדֵּל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב
עַרְבִים:

אֱהָבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ, עַל-כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיחַ בְּחַקִּיךָ, וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוֹז
בְּדַבְּרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
וָעֵד, כִּי-הֵם תִּיּוּנוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְגֶּה יוֹמָם
וְלַיְלָה, וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, אֱהָב אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

קודם שיקרא קריאת שמע יכוין לקיים מצוות עשה שנצטוינו לקרא קריאת שמע שתי פעמים ביום, וגם יכוין לקיים מצות עשה ליחד את השם, ויסגור עיניו ביד ימינו בפסוק ראשון עד שישלים ברוך שם, וכן הוא כאן אומר שמע ישראל כלומר קבל דברים אלו והבינם ותדעם שתאמין בהם והוא כי ה' הוא אלהינו, ועוד הנה הוא ה' אחד, ונמצא בזה יש קבלה והודאה בשתי דברים האחד הוא קבלת מלכות שמים באומרו ה' אלהינו דמודה שקבלנו אלהות להיות לנו לאלוה ואנחנו עבדים לו, והשני הוא ענין יחוד השם באומרו ה' אחד שהוא בלי שיתוף אחר (בא"ח וארא ה"ו-ז)

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

בלחש: בְּרוּךְ, וְשֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֵת הַבְּתָאִת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ
וּבְכָל-מְאֵדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְנֶךָ הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם
בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ:
וְכַתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי
מִטְר-אֲרָצְכֶם בְּעָתוֹ יוֹרֵה וּמְלִקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגַנְךָ
וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְתְּרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאֶכְלָתָ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם

וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל־לִבְבְּכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יֵמֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַזְכַּרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ
אֲחֵרֵי לִבְבְּכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים
אֲחֵרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיזֹת לְכֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אַמֶּת:

וחזור החזון: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַמֶּת:

וְאִמּוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאִין זוּלָתוֹ, וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים, הַגָּאֲלָנוּ מִלְּפָנֵי מִכְּפָה כָּל־עַרְיָצִים, הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִנוּ, הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי
נַפְשָׁנוּ. הַשֶּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלָנוּ,
הַמְזַדְרִיכָנוּ עַל בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנָנוּ
עַל־כָּל־שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הַעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה,
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְּכָה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמְעַבִּיר בְּנָיו בֵּין
גְּזָרֵי יַם־סוּף, וְאֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֶת־גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ
וְהוֹדוּ לַשָּׁמַיִם, וּמְלָכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מַשֶּׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ
כָּלָם. מִי־כִמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תַהֲלֵת עֹשֶׂה פֶּלְאָ: מְלָכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רְאוּ
בְּגִיף עַל הַיָּם, יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.
יְהוָה! יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר. כִּי־פָדָה יְהוָה

אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁפִּיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ,
וּתְקַנֵּנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ
מִכַּף אוֹיֵב, דָּבָר, תְּרָב, חוֹלִי, צָרָה, רָעָה, רָעָב,
וְיָגוֹן, וּמִשְׁחִית, וּמִגֹּפֶת. שְׁבוֹר וְהִסֵּר הַשָּׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַתְרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ, וּשְׁמֹר
צִאֲתָנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה מְפֹל־דָּבָר רָע
וּמִפְתָּח לְיָלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ואומר החזן חצי קדיש

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּסַיְיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן
וּבְסַיְי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]
יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח.
וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרומם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְקֻדְשָׁא, בְּרִידָהּ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְתִתְמַתָּא, דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תפילת עמידה

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָה, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה
הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַגֵּן
אֲבֹרָה:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטַּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי
דוֹמֵה לָךְ, מְלֹךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה
הַמֵּתִים:

אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יּוֹם
יִהְיֶה לְלוֹחֵךְ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה. וְחַנּוּנִי
מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן
הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוּדְךָ,
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחוּל לָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסֵלַח:

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאוּלָּה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יְהוָה וְגַרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְיֶה לְחַנּוּ
אַתָּה, וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ
וּלְכָל־מְכַאוּבֵינוּ וּלְכָל־מְכוּתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן
וְנְאֻמָּן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בקיץ:

**בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּבְרַךְ
נְשַׁתְנוּ בְּטָלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה, וּתְהִי אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשָׂבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה, כִּי אֵל
טוֹב וְיַמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:**

**תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנוּ, וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

**הִשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה, וְיִזְעַצְּנוּ כְּבִתְחִלָּה,
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה
יְהוָה לְבִדְךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּהוּ, מְלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: בַּעֲשֵׂרֶת
יְמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:**

**לְמִיָּנִים וּלְמַלְשִׁינִים אֵל־תְּהִי תִקְוָה, וְכָל־הַיְדִידִים
כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל־אוֹיְבֵיךָ וְכָל־שׁוֹנְאֵיךָ מְהֵרָה יִכָּרְתוּ,
וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מְהֵרָה תִּעָקֵר וּתִשָּׁבֵר וּתְכַלֵּם
וּתְכַנְיַעַם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר
אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע מִיָּנִים:**

על הצדיקים ועל התסידים, ועל שארית עמך בית ישראל, ועל פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיך, יהוה אלהינו, ותן שכר טוב לכל-הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם. ולעולם לא גבוש פי כה בטחוני, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו: ברוך אתה יהוה, מושען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין, ובנה אותה בגן עולם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים:

את צמת דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, פי לישועתך קנינו כל-היום: ברוך אתה יהוה, מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו, יהוה אלהינו, אב הרחמן, רחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את-תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו, ריגם אל-תשיבנו, חננו ועננו ושמע תפלתנו.

כי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹת כָּל־פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֹתָם שְׁעֵה,
וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלֹתָם,
מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וּתְרַצְנוּ, וּתְחַיֶּנֶה
עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַמְחַזֵּר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גְּאֻלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָּךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָּךְ,
וְעַל גְּסִיף שְׂבָכְל־יּוֹם עִמָּנוּ, וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂבָכְל־עֵת, עָרַב וּבָקָר וְצִהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסֵדֶיךָ, כִּי מִעוֹלָם קִוִּינוּ
לָּךְ:

וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂי יְהוָה וְיִתְרוֹמָם, וְיִתְנַשְׂא, תְּמִיד, שְׂמֶךָ
מִלְּפָנָיו, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה:
וַיִּהְיֶה לָּנוּ וַיִּבְרַכְנוּ אֶת־שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב, הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלִךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבְרַכְנוּ אֶבְיָנוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פְּגִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּגִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים, אֲהַבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים,
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרַךְ
אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹוֶהוּ, הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם. אָמֵן:

יְהִיו לְרִצּוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָגִיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהִי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תָדָם, וְנַפְשִׁי כִּעֹפֵר לְכָל תְּהִיָּה, פֶּתַח
לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי.

וְכָל־הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל
מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְמִץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמִלֶּאֱךָ יִהְיֶה דוֹחָה.
קִבַּל רַנַּת עַמּוֹךְ. שִׁגְבָנוּ טִהַרְנוּ נוֹרָא. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה
לְמַעַן קַדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעַנְיִי:

**יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהַגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:**

יש אומרים תפילה זו:

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַתֵּן לָנוּ סִיִּים
אֲרָפִים, סִיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, סִיִּים שֶׁל טוֹבָה, סִיִּים שֶׁל בְּרָכָה, סִיִּים שֶׁל
פְּרֻנְסָה, סִיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, סִיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֶטָּא, סִיִּים
שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, סִיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכַבּוֹד, סִיִּים שֶׁתִּהְיֶה בָּנוּ
אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, סִיִּים שֶׁתִּמְלֹא אֶת־כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבְנוֹ
לְטוֹבָה:

**עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:**

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂתַבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן סִלְקָנוּ
בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רִצּוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שְׁלוֹם:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְזֶרֶח-שָׁמֶשׁ
עַד-מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה: רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה אֲדַלְּגֵנוּ מֵהָאֲדִיר שְׁמִיךְ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר החזן קדיש תתקבל

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא,
כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקָּנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ.
[אָמֵן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיִמְיִכוּן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרָךְ
לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוּמֵם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ
הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שְׂיִרְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא, דְאָמִירוֹן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תתקבל צלותנא ובעותנא, עם צלותהון ובעותהון דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל, גְּדָם אַבוּנָא דְבְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה.
וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה לְנוּ
וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחְמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

פותחים את ההיכל

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים.

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים.

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים.

השליח אומר והקהל עונה אחריו אמן

מִי שָׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ וְגָאֵל אוֹתָם מֵעַבְדוֹת
לְחַרּוֹת. הוּא יְגָאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְבּוֹ וַיִּקְבֹּץ גְּדֻחֵינוּ
מֵאֲרָבַע פְּנּוֹת הָאָרֶץ. חֲבָרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר
אָמֵן:

השליח ציבור אומר:

וְכִי־תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֲרָצְכֶם עַל־הַצָּר הַצָּרָר אֶתְכֶם
וְהִרְעַתְּכֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וּגְזַפְרֹתָם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְגוֹשְׁעֹתֶם מֵאִיְבֵיכֶם: וּבַיּוֹם שִׁמְחַתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
וּבְרֵאשֵׁי תְדוּשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם
וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִפְרוֹן לִפְנֵי
אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

תוקעים תקיעה גדולה ואומרים בקול רם

לשנה הבאה בירושלים הבנויה

כל הקהל אומר :

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלהי אבותינו
שכשם שזכינו לאתחלתא דגאולה כן נזכה
לשמוע קול שופרו של משיח צדקנו במהרה
בימנו אכי"ר

ושרים במנגינת "התקווה"

נְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁבְת צִיּוֹן הַיְיִנו
כְּחֻלְמִים: אֲזַי מִלֵּא שְׁחֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנו רָגַה אֲזַי
יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵ: הַגְדִּיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הַיְיִנו שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יְהוָה
אֶת־שְׁבוֹתֵנו (שְׁבִיתָנוּ) כְּאֶפְיָקִים בְּגִבּוֹ: הַזְרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרָגָה יִקְצְרוּ: הַלֵּוֹף יִלְוֶה וּבִכְהֵ נִשְׂא
מִשְׁפַּח־הַזָּרַע בְּאֶ־יָבֵא בְּרָגָה נִשְׂא אֶלְמַתְיוֹ:

נְשִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֱלֹהֵהָרִים מֵאִין יָבֵא
עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה לַעֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ: אֱלֹהֵי יִתְּן
לְמוֹט רַגְלֶךָ אֱלֹהֵי־יְנוּם שְׁמֶרְךָ: הַגָּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
יִשְׁמֹר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ:
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְפֹּה וְיָרֵם בְּקִלְיָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ
מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר־צִאֲתֶךָ וּבִוְאֶךָ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: {פ}

האבלים אומרים קדיש יהא שלמא:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמן): בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
בְּרַעוּתָהּ. וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ. וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ. וְיִקְרַב
מְשִׁיחָהּ. (אמן): בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמן) יְהֵא
שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוּמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן):
לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. וְשִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא.
דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן):

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה
וְנִחְמָה וְשִׁינּוּבָא וְרַפּוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ
וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן):
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן):

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ:

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָא לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית.
שְׁלֵא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה.
שְׁלֵא שָׂם חִלְקֵנוּ בְּפִהֶם וּגְוַרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנָם. שְׁהֵם מְשַׁתְּחִימִים

לְהִבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. (יפסיק מעט.
וכשיאמר ואנחנו משתחווים יכרע כל גופו). וְאַנְחָנוּ
מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל.
וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר.
אֲמַת מַלְכָּנוּ וְאַפְס זוּלָתוֹ. כִּפְתוּב בַּתּוֹרָה. וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשְּׁבוֹת אֵל לְבַבְךָ פִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד:

על כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בַּתְּפִאָּרַת עֲנֵךְ
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִפְרֹתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכֹל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. כִּפִּירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לָךְ
תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ
וְיִפְלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנּוּ. וְיִקְבְּלוּ כְּלָם אֶת עוֹל
מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת
שִׁלְךָ הֵינָּה. וְלְעוֹלָמֵי עֵד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ.
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר וְהִיא יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאֶרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה יְהִי
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

ספירת העומר

לשם יחוד קדשא בריהו הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"א בוא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם כל-ישראל. הנה אנו באים לקיים מצוות עשה של ספירת העמר לספור ימים ושבעות כאשר אנו יהיה אלהינו בתורתו הקדושה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את-עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה קדשה ליהוה: ונאמר שבעה שבעת תספור-לו מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות: לעשות גחתי רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו.

ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידנינו כוננהו: יהוה יגמר בעני יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אל-תרוף: אקרא לאלהים עליך לאל גמר עלי: ונאמר: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיה ואמר לך בדמיה חיי ואמר לך בדמיה חיי: ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עטה-אור כשלמה נוטה שמים פירעה:

הש"ץ אומר: **בְּרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרַבּוֹתַי**. והקהל עונים: **שָׁמַיִם**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֶמֶר:**

כאשר חל יום העצמאות בג' אייר :
**הַיּוֹם נִשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵי יוֹם לְעֶמֶר, וְשֶׁהֵם שְׁנַיִ שְׁבוּעוֹת
וְאַרְבָּעָה יָמִים:**

כאשר חל יום העצמאות בד' אייר :
**הַיּוֹם תִּשְׁעָה עֶשְׂרֵי יוֹם לְעֶמֶר, וְשֶׁהֵם שְׁנַיִ שְׁבוּעוֹת
וְחֲמִשָּׁה יָמִים:**

כאשר חל יום העצמאות בה' אייר :
**הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם לְעֶמֶר, וְשֶׁהֵם שְׁנַיִ שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה
יָמִים:**

כאשר חל יום העצמאות בו' אייר :
**הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם לְעֶמֶר, וְשֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת:**

ביום ירושלים – כח' אייר
**הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֶמֶר, וְשֶׁהֵם שִׁשָּׁה
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:**

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יַחֲזִיר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוֵה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. אָמֵן סְלָה:

לְמַנְצֵחַ בְּנִגְיֹנוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאָר
פְּנֵינוּ אֲתָנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרָכָךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָךְ:
יְוֹדֶה עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ
לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים בְּאַרְץ תְּנַחֵם סְלָה:
יְוֹדֶה עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים כָּלֵם: אַרְץ נְתַנָּה יְבוּלָה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל
אֶפְסֵי אֲרָץ:

אָנָּה בָּכַח. גְּדַלְת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה. (אב"ג ית"ץ):
קָבַל רַנַּת עַמְּךָ. שִׁגְבְּנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא. (קר"ע שט"ן):
נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יַחֲזִיקְךָ. כְּכַבַּת שְׁמֶרֶם. (נג"ד יכ"ש):
בְּרַכְּם טְהַרֶם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תְּמִיד גְּמְלֵם. (בט"ר צת"ג):
תְּסִיךְ קָדוֹשׁ. בְּרוּב טוֹבְךָ. נִהַל עֲדָתְךָ. (חק"ב טנ"ע):
יַחֲזִיק גְּאֵה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ. (יג"ל פז"ק):
שׁוּעָתָנוּ קָבַל. וַיִּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. (שק"ו)
צִי"ת):

בלחש - בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ושרים: אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי
שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא
מברכים איש את רעהו:

מועדים לשמחה לאלתר לגאולה שלימה

תפילת שחרית ליום העצמאות

מתפללים שחרית כמו בחול
אחרי העמידה אומרים "הלל"
אח"כ אומר הש"צ חצי קדיש

(בשני וחמישי קוראים בתורה)

השכבה לחללי מערכות ישראל

מי שברך לחייל צה"ל

תפילה לשלום המדינה

יש אומרים הפטרת עוד היום בנב לעמוד (ישעיה י) בלא ברכה תחילה וסוף
ישעיה סוף פרק י' - יא' יב'

עוד היום בנב לעמד ינפך ידו הַר בית- (בת-) צִיּוֹן גִּבְעַת
ירוּשָׁלַם: הַגָּה הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסַעֵף פְּאֲרָה בְּמַעֲרָצָה וְרַמִּי
הַקּוֹמָה גְדוּלַעִים וְהַגְּבֻהִים יִשְׁפְּלוּ: וְנִקְוָה סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבְּרִזְגָל וְהַלְבָנוֹן
בְּאֲדִיר יְפוֹל:

וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגִּזְעַי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְצֹר מִשְׁרָשְׁוֹי פְּרָה: וַנְּחַה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ
חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה: וְהִרְיָחוּ
בִּירְאַת יְהוָה וְלֹא-לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ:
וְשָׁפֵט בְּצִדְקַת דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי-אַרְצוֹ וְהִפְהֵ אֶרֶץ בְּשִׁבְט
פִּיו וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יִמִּית רָשָׁע: וְהָיָה צֶדֶק אֲזוֹר מִתְנַיִי וְהִאֲמוּנָה אֲזוֹר
חֲלָצָיו: וְגַר זָאֵב עִם-כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם-גְּדִי יִרְבֹּץ וְעֹגֵל וְכַפִּיר וּמְרִיא
יַחְדָּו וְנַעַר קָטָן נִהְגָּ בָם: וּפְרָה וְדָב תִּרְעִינָה יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן
וְאַרְיֵה כַּבְקָר יֹאכַל-תְּבוֹן: וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל-חֵר פֶּתֶן וְעַל מְאוּבַת
צִפְעוֹנָי גְּמוּל יָדוֹ הִדָּה: לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָרָקֵד שִׁי
כִּי-מִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת-יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
שָׂרֵשׁ יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְגִס עַמִּים אֲלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהִיָּתָה מְנַחֲמָתוֹ
כְּבוֹד: וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי | שְׁנִית יָדוֹ לְקַנּוֹת אֶת-שְׂאֵר
עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאֵר מֵאֲשׁוֹר וּמִמְצָרִים וּמִפְתָּרוֹס וּמִפּוֹשׁ וּמִעֵלָם
וּמִשְׁנַעַר וּמִחֲמַת וּמֵאֵי הַיָּם: וְנִשְׂא נֶס לְגוֹיִם וְאַסַּף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִכְבֹּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: וְסִרְהָ קִנְיַת אֶפְרַיִם
וְצַרְיֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא-יִקְנֹא אֶת-יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא-יִצַּר
אֶת-אֶפְרַיִם: וְעָפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יָמָה יַחְדָּו יָבוּזוּ אֶת-בְּנֵי-קָדֶם אֲדוֹם
וּמוֹאֵב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם: וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לְשׁוֹן
יִם-מְצָרִים וְהִגִּיף יָדוֹ עַל-הַנְּהַר בַּעֲזִים רוּחָו וְהִפְהִי לְשִׁבְעָה נְחָלִים

והדריף בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור
באשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה
אל ישועתי אבטח ולא אפחד כיעזי וזמרת יהוה ויהי עלי
לישועה: ושאתם-מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום
ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי
נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת (מודעת) זאת
בכל-הארץ: צהלי ורצי יושבת ציון כגדול בקרבך קדוש ישראל:

מי שברך לחיילי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את חיילי
צבא הגנה לישראל, העומדים על משמר ארצנו וערי
אלהינו מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול
עד לבוא הערבה ביבשה באויר ובים. יתן ה' את אויבינו
הקמים עלינו נגפים לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמר
וניציל את חיילינו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח
ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. ידבר שונאינו תחתייהם
ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הכתוב:
כי ה' אלהיכם ההלף עמכם להלחם לכם עם איביכם
להושיע אתכם: ונאמר אמן:

תפילה לשלום המדינה

אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו, ברוך את מדינת
ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו. הגן עליה באברת חסדך,

וּפְרָשׁ עָלֶיךָ סֶכֶת שְׁלוֹמָךָ, וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךָ לְרֵאשִׁיָּהּ,
שְׁרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּה, וּמִקְנָם בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. סוּק אֵת יְדֵי
מְגִי אֶרֶץ קִדְשֵׁנוּ, וְהִנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעִטְרַת נֶצְחוֹן
תַּעֲטְרֵם, וְנִתְּתָ שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׁמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֵיהָ. וְאֵת
אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל פִּקְדוֹ-נָא בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵיהֶם,
וְתוֹלִיכֵם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁפָּן
שְׁמָךְ, כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ: "אִם יִהְיֶה גִדְחָךְ בְּקִצֵּה
הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וְהִבִּיאֶךָ ה'
אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשׁוּהָ, וְהִיטִבְךָ
וְהִרְבֶּךָ מְאֹד" (דברים ל, ד-ה). וְיִחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה
וְלִירְאָה אֵת שְׁמָךְ, וְלִשְׁמֹר אֵת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ. וּשְׁלַח לָנוּ
מִהֲרָה בְּנוֹ דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךָ, לְפָדוֹת מִסָּבִי קִץ יְשׁוּעָתְךָ.
הוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲנֶךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ, וַיֹּאמֶר כָּל
אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס: "ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ, וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל
מִשְׁלָה". אָמֵן סְלָה.

ואומרים אשרי, ובא לציון גואל עד אחרי עלינו לשבת

ושרים : אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה עם
כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא